

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๔๘

วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

๑. พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

๒. พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นข้อ ๑ เห็นว่า บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มีสภาพเป็นนิติบุคคลโดยผลของกฎหมาย เมื่อจะยุติการดำเนินงานโดยทำให้สิ้นสภาพนิติบุคคลจึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติหรือกฎหมายที่มีศักดิ์เท่าเทียมกัน พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นเพียงบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ธนาคารพาณิชย์” และ “สถาบันการเงิน” ส่วนมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติให้นำความในมาตรา ๓๘ ตี มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาใช้บังคับแก่การดำเนินการเพื่อควมกิจการหรือโอนกิจการของ บริษัทฯ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม
ไม่มีความข้อใดระบุให้บริษัทฯ มีสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินแต่อย่างใด และ
ก็ไม่ได้กำหนดให้บริษัทฯ ต้องควมรวมกิจการกับองค์กรใดหรือต้องโอนกิจการให้แก่บุคคลหนึ่ง
บุคคลใด แม้จะมีข้อจำกัดสิทธิของบุคคลอยู่บ้างก็เท่าที่เป็นการจำเป็น ไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญ
แห่งสิทธิและเสรีภาพ และใช้บังคับเป็นการทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจง ทั้งไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ
โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

ประเด็นที่ ๒ ในปัญหาว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ จัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อมีการควมรวมกิจการหรือ
โอนกิจการของบริษัทฯ ไปเสร็จแล้ว สภาพนิติบุคคลของบริษัทฯ ย่อมไม่มีอยู่ดังกล่าวแล้ว
ในประเด็นข้อ ๑ บรรดาทรัพย์สิน หนี้สินตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของบริษัทฯ โอนไปเป็นของ
นิติบุคคลใหม่ที่เกิดขึ้นจากการควมรวม กรณีจึงหมดความจำเป็นที่จะต้องคงให้มีพระราชบัญญัติ
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ อีกต่อไป มาตรา ๓๔
แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชกำหนดนี้จึงบัญญัติให้พระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นอันยกเลิก
กฎหมายมาตรานี้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง มิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่ง
สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ กล่าวโดยเฉพาะคือสิทธิต่าง ๆ ของจำเลยทั้งสองมิได้
เปลี่ยนแปลง คงเปลี่ยนแปลงเฉพาะตัวเจ้าหนี้ ข้อต่อสู้ทั้งหลายที่จำเลยทั้งสองมีต่อเจ้าหนี้เดิมก็ยังคงใช้
เป็นข้อต่อสู้เจ้าหนี้คนใหม่ได้ทั้งสิ้น และกฎหมายมาตรานี้ไม่ได้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
มีผลใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปเสมอกัน ส่วนที่จำเลยทั้งสองโต้แย้งว่ากฎหมายมาตรานี้ขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ นั้น บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเรื่องการ
ตรวจสอบกระบวนการตรากฎหมาย ซึ่งศาลหรือคู่ความไม่มีสิทธิยกปัญหาข้อนี้ขึ้นเพื่อให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗
ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐
และพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒
พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ